

Publicație editată de
Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei,
tel. 0741 706 602, 0761 621 994,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Puteți direcționa 2% din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA "TOMA COZMA"

Datele noastre necesare pentru completarea Formularului 230 sunt:

- Numele Asociației:
PAROHIA "TOMA COZMA"
- CIF (Codul de Identificare Fiscală):
11198095
- Contul Organizației în format IBAN:
RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450

ATENȚIE:

La formularul 230 trebuie anexat obligatoriu, în copie, formularul 210— "Fișa fiscală", care se obține de la angajator.

DETALII și INFORMAȚII:

- Oficiul Parohial, tel: 0232 211 273
- Direct la Pangarul bisericii

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o lectură plăcută!

Citește și informează-te !

Prin Biblioteca Parohială, vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminica, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

- *Alexandra Popa, tel. 0742 322 580,
petite_sourire@yahoo.com
- *Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

Program liturgic în această săptămână

- ♦ **Astăzi, duminică, 25 mai, începând cu ora 8.00,** Utrenia, Sfânta Liturghie
- ♦ **Tot astăzi, duminică, 25 mai, ora 18.00,** Paraclisul Maicii Domnului. În cadrul acestei rugăciuni este expusă spre venerare o copie a icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Prodromița”, ce poartă binecuvântarea unui mare duhovnic, vrednicul de pomenire Protos. Petroniu Tănase, fost stareț al mănăstirii Prodromul de la Athos.
- ♦ **Marti, 27 mai, ora 18.00,** Acatistul Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina
- ♦ **Miercuri, 28 mai, ora 16.00,** Slujba Vecerniei întru cinstirea Praznicului Înălțării Domnului
- ♦ **Joi, 29 mai, începând cu ora 8.00,** Utrenia, Sfânta Liturghie întru cinstirea Praznicului Înălțării Domnului
- ♦ **Ora 12.00, Slujba de Pomenire pentru eroii neamului românesc căzuți la datorie pe câmpul de luptă, dar și pentru martirii și victimele nevinovate ale ororilor celor două războaie mondiale, ale bombardamentului din 20 august 1944, precum și ale persecuțiilor atee din lagărele și închisorile comuniste**
- ♦ **Vineri, 30 mai, ora 18.00,** Slujba Agheasmei și Acatistul Sfântului Duh, cu rugăciuni de mulțumire, precum și dezlegări și rugăciuni pentru diferite trebuințe, urmate de citirea pomelnicelor care se poartă la biserica noastră

Colectă pentru refacerea acoperișului casei parohiale

Ploile din ultima perioadă au pus în evidență problemele majore ale acoperișului de la casa parohială, care necesită intervenție de urgență, pentru a stopa curgerea apei prin tavane.

Apelăm la ajutorul tuturor celor care ne pot sprijini pentru refacerea acoperișului, a cărui tablă și șarpantă au fost profund afectate în ultimele decenii.

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Orbului din naștere

Joi, 29 mai: **Înălțarea Domnului**

Evanghelia duminicii
Vindecarea orbului din naștere – Ioan 9, 1-38

Ilustrație realizată de Cristian Ștefan

MANIFESTĂRI LA MONUMENTUL EROILOR

Joi, 29 mai a.c., în ziua Praznicului Înălțării Domnului, după oficierea Sfintei Liturghii, va avea loc tradiționala procesiune la Monumentul din curtea Bisericii, unde se va oficia slujba de pomenire a morților în memoria eroilor neamului.

Rugăciunea va fi urmată de un scurt program cultural-patriotic, în cadrul căruia invităm, ca și în ceilalți ani, elevi de la școlile de pe raza parohiei noastre, cărora, conform tradiției consacrate, la sfârșit, li se vor oferi prinoasele aduse de creștini pentru pomenire.

1. Și-n timp ce trecea, Iisus a văzut un om orb din naștere.
2. Și ucenicii Săi L-au întrebat, zicând: "Învățătorule, cine a păcătuit, el, sau părinții lui, de s-a născut orb?"
3. Iisus a răspuns: "Nici el n-a păcătuit, nici părinții lui, ci pentru că-ntru el să se arate lucrurile lui Dumnezeu.
4. Lucrurile Celui ce M-a trimis trebuie ca Eu să le fac până este ziua; că vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze.
5. Atât cât sunt în lume, Eu sunt Lumina lumii!"
6. Aceasta zicând, a scuipat jos și a făcut tină din scuipat și a uns cu tină ochii orbului.
7. Și i-a zis: "Mergi de te spală în scaldătoarea Siloamului" - care se tâlcuiește: trimis -. Deci s-a dus și s-a spălat și a venit văzând.
8. Iar vecinii și cei ce-l văzuseră mai înainte că era orb ziceau: "Nu este acesta cel ce ședea și cerșea?...".
9. Unii ziceau: "El este". Alții ziceau: "Nu, ci seamănă cu el". Dar el zicea: "Eu sunt".
10. Deci îi ziceau: "Cum ți s-au deschis ochii?"
11. Acela a răspuns: "Omul care se numește Iisus a făcut tină și mi-a uns ochii și mi-a zis: Mergi la scaldătoarea Siloamului și te spală. Deci ducându-mă și spălându-mă, mi-am dobândit vederea".
12. Și i-au zis: "Unde este acela?" El a zis: "Nu știu".
13. Atunci l-au dus la farisei, pe cel ce oarecând fusese orb.
14. Și era sâmbătă în ziua în care Iisus a făcut tină și i-a deschis ochii.
15. Deci din nou îl întrebau acum și fariseii, cum și-a dobândit vederea. Iar el le-a zis: "Tină a pus pe ochii mei și m-am spălat și văd".
16. Deci ziceau unii dintre farisei: "Acest om nu este de la Dumnezeu, fiindcă nu ține sâmbătă". Iar alții ziceau: "Cum poate un om păcătos să facă astfel de minuni?...". Și dezbinare era între ei.
17. Atunci i-au zis din nou orbului: "Tu ce zici despre el, că ți-a deschis ochii?" Iar el a zis: "E profet".
18. Dar Iudeii n-au crezut despre el că era orb și și-a dobândit vederea până ce n-au chemat pe părinții celui care-și dobândise vederea.
19. Și i-au întrebat, zicând: "Acesta este fiul vostru despre care ziceți că s-a născut orb? Ei bine, cum de vede acum?"
20. Răspunzând atunci părinții lui, au zis: "Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut orb;
21. dar cum de vede el acum, noi nu știm; sau cine i-a deschis ochii, nu știm; întrebați-l pe el; e în vârstă, el despre sine va vorbi".
22. Pe acestea le-au spus părinții lui, pentru că se temeau de Iudei. Fiindcă Iudeii se înțeleseseră că dacă cineva îl va mărturisă că El este Hristos, să fie dat afară din sinagogă.
23. De aceea au zis părinții lui: "E în vârstă, întrebați-l pe el".
24. Deci l-au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și i-au zis: "Dă slavă lui Dumnezeu. Noi știm că omul acesta este păcătos".
25. A răspuns deci acela: "Dacă este păcătos, nu știu. Un lucru știu: că am fost orb și acum văd".
26. Deci i-au zis: "Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?"
27. Le-a răspuns: "Acum v-am spus și n-ați auzit? De ce vreți să mă mai auziți o dată? Nu cumva vreți și voi să va faceți ucenici ai Lui?"
28. Și l-au ocărât și i-au zis: "Tu ești ucenic al aceluia, dar noi suntem ucenici ai lui Moise.
29. Noi știm că Dumnezeu lui Moise i-a vorbit, dar pe acesta nu-l știm de unde este".
30. A răspuns omul și le-a zis: "În aceasta stă minunea, că voi nu știți de unde este, și El mi-a deschis ochii.
31. Noi știm că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși; ci de este cineva cinstitor de Dumnezeu și-l face voia, pe acesta îl ascultă.
32. Din veac nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere.
33. De n-ar fi Acesta de la Dumnezeu, n-ar putea să facă nimic".
34. Au răspuns și i-au zis: "Pe de-a-ntregul în păcate te-ai născut, și tu ne înveți pe noi?...". Și l-au dat afară
35. Și a auzit Iisus că l-au dat afară. Și, găsindu-l, i-a zis: "Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?"
36. El a răspuns, zicând: "Și cine este, Doamne, ca să cred în El?"
37. Și a zis Iisus: "L-ai și văzut! Și Cel ce vorbește cu tine, Acela este".
38. Iar el a zis: "Cred, Doamne!" Și l-a închinat.

Cuvânt al IPS Teofan, Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei și Bucovinei, la praznicul Înălțării Domnului, Mănăstirea Neamț 2013

„Au trecut 40 de zile de la Înviere. Domnul Hristos mărturisește adevărul Învierii Sale ucenicilor, dar și ucenicilor de atunci și până astăzi în Biserica lui Hristos. La 40 zile Se înalță la cer, făgăduiește venirea Duhului Sfânt, iar îngerii prezenți mărturisesc despre Cea de-a Doua Venire a Domnului Hristos la sfârșitul veacurilor.

Plecarea Domnului Hristos la cer a fost precedată de testamentul Său despre legământul și mărturisirea Sa făcută către lume. El vorbește ucenicilor și întregii lumi despre patima Sa cea de bunăvoie, despre Învierea Sa cea din morți, despre făgăduința Duhului Sfânt, și despre evanghelia pocăinței pe care o cere să fie mărturisită până la marginile lumii. Lăsând acest legământ, acest Testament, Domnul Hristos spune ucenicilor Săi și prin ei tuturor celorbotezați în numele Sfintei Treimi, le spune lor și nouă: *„voi sunteți martorii Mei, voi Îmi sunteți martori de la Ierusalim, până la marginea pământului”*.

La ce suntem noi martori ? Suntem martori ai Întrupării Sale, suntem martori și mărturisitori ai Pătimirilor Sale, suntem martori și mărturisitori ai Învierii Sale din morți, suntem martorii Înălțării Sale la cer, așteptând întru Duhul Sfânt Cea de-a Doua Sa Venire. Suntem, de asemenea, martori a tot ceea ce a făcut și a vorbit El, după cum ne mărturisesc Faptele Apostolilor – text citit astăzi la dumnezeiasca Liturghie. Suntem martori și mărturisitori a tot ceea ce ne-a lasat Domnul Hristos ca testament înainte de a Se înălța la cer: *să iubim pe Domnul Dumnezeu din tot sufletul nostru, să iubim pe aproapele nostru ca pe noi înșine*. Ne-a arătat Domnul calea care duce la cer, ne-a arătat Dumnezeu calea care duce la aproapele nostru, ne-a învățat ce este bine și ce este rău pe acest pământ, propovăduind Evanghelia Adevărului.

Printre toate aceste mărturisiri și cuprinsuri sfinte din Testamentul Său, El ne-a lăsat Cuvântul Său, gândul Său, mărturia Sa, testamentul Său în ceea ce privește *familia creștină*. Suntem martori și mărturisitori ai prezenței Sale la nunta din Cana Galileii, când l-a binecuvântat pe mire, când a binecuvântat-o pe mireasă ca să dăruiască Dumnezeu pruncii spre dănuirea neamului omenesc, binecuvântând orice familie care se va naște, care va fi formată sub binecuvântarea Bisericii – familie născătoare și crescătoare de prunci.

Suntem martori și mărturisitori ai cuvântului Domnului Hristos despre pericolul care paște familia creștină, pericolul desfrânării. Domnul Hristos a spus că *pruncii sunt icoana Împărăției cerurilor*. Dumnezeieștii Apostoli și apoi Sfinții Părinți au preluat gândul Domnului și l-au mărturisit, au scris despre aceasta, și cu mila Lui Dumnezeu, venit-a acum 1700 de ani, marele Împărat Constantin, educat și crescut de Sfânta sa Maică și Împărăteasă Elena, și inspirându-se din gândul Domnului, inspirându-se din cuvântul Scripturii, a dat legi de ocrotire a femeii, de ocrotire a bărbatului, de ocrotire a pruncilor lor, a dat legi despre familia creștină și așa, inspirați din dumnezeiasca Scriptură, creștinii, iată, au trăit aproape două milenii sub egida acestei inspirații, până când în vremurile mai apropiate de noi, legile și gândurile mărturisite de marele Împărat Constantin au început să fie îndepărtate una câte una.

Așa se face că noi astăzi, ca și altădată creștinii, suntem chemați să fim martori și mărturisitori a tot ceea ce Domnul Hristos, Sfinții Apostoli și Sfinții Părinți, marii dregători creștini ai lumii de altădată ne-au lăsat ca testament: să păstrăm ceea ce este mai scump, și anume Biserica Lui Hristos, legătura cu Cerul, legătura cu sfinții, legătura noastră cu Împărăția lui Dumnezeu, și legătura noastră cu cei dintre noi, cu cei care ne sunt apropiați, cu ceea ce este lucrul cel mai sfânt și adevărat pe acest pământ, *familia creștină*.

De aceea, în marele praznic de astăzi, Înălțarea Domnului Hristos, cu ochii minții să privim la Fiul Lui Dumnezeu înălțându-Se spre Împărăția Cerurilor, dar nedepărtându-Se de noi, pentru că este prezent în Biserica Sa cea sfântă, și privindu-L cum Se înalță, dar în același timp, constatând că *este între noi*, să încercăm să-I sesizăm gândul, să-I sesizăm porunca Lui în ceea ce privește viața noastră. Și Mântuitorul Hristos ne amintește, și Biserica ne amintește următoarele în această sfântă zi și ori de câte ori ea are ocazia, tuturor acelor care nu mai văd din păcate, familia ca fiind formată din bărbat, femeie și pruncii lor:

• În primul rând, Dumnezeu l-a creat pe om *bărbat și femeie*, l-a creat pe dânsul și le-a dat poruncă să crească, să se înmulțească și să stăpânească pământul.

• În al doilea rând, Dumnezeu a pedepsit acele locuri în care păcatele contra firii s-au răspândit atât de mult ca în cetățile antice Sodoma și Gomora.

Biserica ne mărturisește că cea mai sfântă imagine, o putem numi chiar *icoana* - în sensul larg al cuvântului -, cea mai sfântă cuprinzătoare adâncă și înălțătoare imagine este aceea a tatei, a mamei și a pruncilor lor.

Iar acelora care au alte „orientări”, fii și fiice ale acestui neam, mulți sau puțini la număr, le spunem că nu îi urâm pe ei, dar urâm păcatul, le spunem că îi iubim pe ei ca pe fapte ale lui Dumnezeu, dar ne îndepărtăm de păcatul pe care îl săvârșesc și, cum spunea un părinte duhovnic, *cu durere și cu dragoste* îi îndemnăm să se întoarcă prin pocăință la adevăr și, mai presus de toate, să nu ceară să intre în sanctuarul cel mai sfânt al familiei unde nu au loc – din porunca Domnului, nu din gândul nostru omenesc – decât tatăl, mama și pruncii lor.

Iar celor care vremelnic cârmuiesc le cerem să-și asculte conștiința în primul rând și mai puțin glasul de sirenă venit, poate, din altă parte; să-și asculte proprii părinți și părinții lor le vor mărturisi adevărul; să ia aminte la ceea ce gândește poporul, la ceea ce gândesc cetățenii; și, mai presus de toate, în această sfântă zi a Înălțării Domnului, să-și aplece urechea și inima la mormintele eroilor să încerce să asculte glasul lor și să sesizeze ultimul lor gând înainte de a părăsi această lume, secerăți de sabia turcului sau a altor dușmani mai de demult sau mai de aproape și vor sesiza că ultimul lor gând a fost la soția de acasă și la pruncii lor, ultimul lor gând a fost la logodnica lor, la pruncii pe care îi așteptau să îi primească prin taina căsătoriei de la Dumnezeu.

De aceea, iubiți credincioși, în această sfântă zi a Înălțării la cer a Domnului Hristos, lăsându-ne El Testament binecuvântat, să-L rugăm pe Dumnezeu, Cel în Treime laudat să ne ajute să ne păstrăm credința, să ne ajute să ne apărăm și să ne mărturisim credința, să creștem în familiile noastre frumos și sănătos, să ne păzească El, Dumnezeu, de rele, ca să dăm răspuns la Judecata Domnului Hristos, când El va veni să judece pe fiecare după faptele sale.

Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până-n veac! Amin!”

Apostolul duminical

Faptele Apostolilor 16, 16-34

16. Dar odată, pe când ne duceam la rugăciune, ne-a întâmpinat o slujnică, care avea duh pitonicesc și care aducea mult câștig stăpânilor ei, ghicind.

17. Aceasta, ținându-se după Pavel și după noi, striga, zicând: Acești oameni sunt robi ai Dumnezeului celui Preaînalt, care vă vestesc vouă calea mântuirii.

18. Și aceasta o făcea timp de multe zile. Iar Pavel mâniindu-se și întorcându-se, a zis duhului: În numele lui Iisus Hristos îți poruncesc să ieși din ea. Și în acel ceas a ieșit.

19. Și stăpânii ei, văzând că s-a dus nădejdea câștigului lor, au pus mâna pe Pavel și pe Sila și i-au dus în piață înaintea dregătorilor.

20. Și ducându-i la judecători, au zis: Acești oameni, care sunt iudei, tulbură cetatea noastră.

21. Și vestesc obiceiuri care nouă nu ne este îngăduit să le primim, nici să le facem, fiindcă suntem romani.

22. Și s-a sculat și mulțimea împotriva lor. Și judecătorii, rupându-le hainele, au poruncit să-i bată cu vergi.

23. Și, după ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în temniță, poruncind temnicerului să-i păzească cu grijă.

24. Acesta, primind o asemenea poruncă, i-a băgat în fundul temniței și le-a strâns picioarele în butuci;

25. Iar la miezul nopții, Pavel și Sila, rugându-se, laudau pe Dumnezeu în cântări, iar cei ce erau în temniță îi ascultau.

26. Și deodată s-a făcut cutremur mare, încât s-au zguduit temeliiile temniței și îndată s-au deschis toate ușile și legăturile tuturor s-au dezlegat.

27. Și deșteptându-se temnicerul și văzând deschise ușile temniței, scoțând sabia, voia să se omoare, socotind că cei închiși au fugit.

28. Iar Pavel a strigat cu glas mare, zicând: Să nu-ți faci nici un rău, că toți suntem aici.

29. Iar el, cerând lumină, s-a repezit înăuntru și, tremurând de spaimă, a căzut înaintea lui Pavel și a lui Sila;

30. Și scoțându-i afară (după ce pe ceilalți i-a zăvorât la loc), le-a zis: Domnilor, ce trebuie să fac ca să mă mântuiesc?

31. Iar ei au zis: Crede în Domnul Iisus și te vei mântui tu și casa ta.

32. Și i-au grăit lui cuvântul lui Dumnezeu și tuturor celor din casa lui.

33. Și el, luându-i la sine, în acel ceas al nopții, a spălat rănile lor și s-a botezat el și toți ai lui îndată.

34. Și ducându-i în casă, a pus masa și s-a veselit cu toată casa, crezând în Dumnezeu.

Ilustratie realizată de Cristian Ștefan

Scurtă exegeză patristică - Sfântul Teofan Zăvorâtul -

« „Dacă nu credeți în Mine, credeți în lucrările Mele” (Ioan 10, 38), zice Domnul. Lucrările Domnului erau știute tuturor, iar Domnul putea să vorbească despre ele. E vorba de tămăduirea feluritelor boli, izgonirea demonilor, puterea asupra stihilor, cunoașterea gândurilor inimii, prezicerea viitorului, puterea cuvântului și stăpânirea asupra sufletelor. Toate acestea arătau limpede că Iisus Hristos e de la Dumnezeu și cuvântul Lui este adevărul. Pentru noi, la aceste lucrări s-au mai adăugat: moartea cea minunată, Învierea, Înălțarea, Pogorârea Sfântului Duh, întemeierea Bisericii, minunatele daruri duhovnicești primite de cei ce au crezut, biruința asupra păgânismului și puterile harice care până acum nu încetează să lucreze în Biserica lui Dumnezeu. Toate acestea sunt lucrările Domnului. Oricărui necredincios i se poate spune: „Dacă nu crezi cuvântului, crede acestor lucrări, care mărturisesc cu glas mare despre dumnezeirea Domnului nostru Iisus Hristos; și crezând, primește întregul Lui adevăr”. Dar ce l-au răspuns atunci iudeii Domnului ? „Căutau iarăși să-L prindă.” (Ioan 10, 39). Ce fac necredincioșii de acum ? Șed împletind minciună peste minciună ca să „prindă” nu pe Domnul - căci asta e peste puterile lor -, ci pe cei ce sunt simpli în credință și nu pot să descurce împletirile lor viclene.

Se confruntă simplitatea credinței cu necredința vicleană. Credința, venind la orbul ce își recăpătase vederea, i-a luminat și ochii minții, iar el vede limpede adevărul. Priviți cât de logic este la el totul. Îl întreabă: „Tu ce zici despre El, că ți-a deschis ochii?”. „Prooroc este”, a răspuns el, adică trimis al lui Dumnezeu, îmbrăcat cu puterea facerii de minuni (Ioan 9, 17). Corectitudinea concluziei este de netăgăduit! Dar cărturarii „culți” nu vor să vadă acest lucru și caută să evite consecințele lui; dar întrucât nu reușesc, se întorc către simplitatea necărturărescă îndemnând-o astfel: „Dă slavă lui Dumnezeu; noi știm că Omul Acesta este păcătos” (Ioan 9, 24). Simplitatea credinței nu poate să facă legătura între păcătoșenie și săvârșirea de minuni, spunând asta pe față: „Dacă este păcătos, nu știu; un lucru știu: că eram orb, iar acum văd” (Ioan 9, 25). Ce se mai poate spune împotriva unui asemenea raționament ? Dar logica necredincioșilor e încăpățanată și, în pofida evidenței, nu se rușinează să susțină că nu știe de unde este Cel ce a deschis ochii orbului. „Tocmai în aceasta stă minunea”, le spune logica sănătoasă a credinței, „că voi nu știți de unde este, iar El mi-a deschis ochii; și noi știm că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși, dar de este cineva cinstitor de Dumnezeu și face voia Lui, pe acesta îl ascultă. Din veac nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere. De n-ar fi Acesta de la Dumnezeu, n-ar putea să facă nimic.” (Ioan 9, 30-33) S-ar părea că oricine ar fi trebuit să se plece în fața puterii acestei concluzii: însă cărturării învățaților nu poate suferi logica sănătoasă a credinței, așa că a dat-o afară... Mergi acum de dovedește adevărul oamenilor a căror minte s-a stricat din pricina încăpățânării în necredință. Necredincioșii din toate timpurile sunt oameni din același aluat. »

Text cules de Vasilica Onofrei